Na Bruselském politbyru zavládl chaos a zmatek. Německý Ústavní soud se vzbouřil! Překvapivé právně ekonomické drama v Německu, kde se právě rozhoduje o další existenci Bruselského molocha

- CZ24 News | 14. května 2020

EU: PAVEL KOPECKÝ sleduje překvapivé právně ekonomické drama v Německu, kde se v tuto chvíli rozhoduje o způsobu další existence bruselského molocha

Evropská unie dostala minulý týden další úder. Po definitivní diskreditaci bruselské administrativy, která v minulých dvou měsících tváří v tvář koronavirové epidemii v podstatě vyklidila scénu, přichází úder tentokrát ze srdce Říše – z Německa. Ve snaze udržet si v této složité době iniciativu se totiž Brusel rozhodl, že se pokusí o ústavní puč a převezme pomocí Evropské centrální banky vládu nad ekonomikami zemí eurozóny.

Toto násilné sjednocení pod kuratelou Bruselu, které by fakticky znamenalo odevzdání už zcela veškerých ekonomických pák do rukou fiktivní unijní vlády, narazilo na odpor tam, kde by to bruselští vládci nejméně očekávali. V Německu se zvedla významná vlna odporu, která vyústila v podání žaloby k ústavnímu soudu. Podepsalo ji více jak 2.000 osob mezi nimi i poslanci Bundestagu za AfD, významní ekonomové, právníci a další osobnosti veřejného života. Vzbouření bylo pro vládnoucí kruhy šokem.

Moloch zaskočen

Ještě větší šok přišel, když Ústavní soud v Karlsruhe minulý týden rozhodl, že žaloba je oprávněná. Soud konstatoval, že bezedné nákupy státních dluhopisů zemí eurozóny (zvláště Itálie, Španělska a Francie), jimiž se Evropská centrální banka (ECB) snaží zachánit totálně zadluženou eurozónu, jsou v rozporu s německou ústavou. Podle soudců ústavního soudu tyto nákupy totiž neschválila německá vláda ani parlament. Německá centrální banka proto musí nákupy dluhopisů v rámci programu ECB do tří měsíců přerušit. Navíc by německá centrální banka měla prodat již skoupené dluhopisy.

Soudci tak svým rozhodnutím rozmetali celou lživou konstrukci, kterou se Evropská komise snaží postupně uchvátit co nejvíce ekonomických i politických pravomocí a fakticky tak ovládnout evropské státy pomocí nevolených úředníků skomírajícího evropského superstátu. Rozhodnutí o tom, že ECB porušila unijní smlouvy, konkrétně zákaz přímé rozpočtové podpory členských zemí eurozóny a princip proporcionality a zasáhla tak do národních kompetencí a suverenity, které mají členské země v rozpočtových záležitostech, je v pravdě přelomové a může znamenat vážné komplikace při centralizaci bruselské moci.

Nadnárodní bankovní kruhy, které tvoří jednu z převodových pák při budování evropského superstátu, byly rozhodnutím z Karlsruhe nepříjemně překvapeny. *„ECB bere na vědomí rozsudek německého spolkového ústavního soudu týkající se programu nákupů ve veřejném sektoru,“* uvedli bankéři v prohlášení zveřejněném po mimořádném zasedání Rady guvernérů.

Jasný signál

Moloch se však nevzdává, neboť bojuje o život. Jakékoli zpochybnění „vedoucí úlohy strany“ totiž znamená pád celého systému a v tomto případě je ohrožen samotný princip eurodiktatury. Evropská komise proto v reakci na verdikt soudu prohlásila, že zákony EU jsou nadřazeny německé ústavě a že rozhodnutí Soudního dvora EU jsou závazná i pro německý ústavní soud.

Fakticky to znamená, že Evropská unie nerespektuje rozhodnutí soudu – a to dokonce ústavního. Kolikrát jsme slyšeli z Pražské kavárny, prodloužené ruky Bruselu u nás, že rozhodnutí soudu natožpak ústavního jsou posvátná. Že nikdo nemá právo je kritizovat a každý kdo tak činí, podkopává základní demokratické principy. A nyní, když se to nehodí, tak všechny tyto fráze najednou neplatí.

Je to jasný obrázek jejich smyšleného liberálně demokratického lživého příběhu. Vzpoura v srdci Říše bude mít však bez ohledu na to, jak nakonec skončí, pro bruselskou administrativu nepříjemné důsledky. Německý ústavní soud jasně řekl, že není vázán rozhodnutím Soudního dvora EU a musí situaci přezkoumat sám v rámci svých pravomocí. To je zásadní sdělení, které ruší zaklínadlo, jímž jsme byli i my drženi celá léta v šachu.

Však také v Bruselu vypukla nevídaná panika. Myši v labyrintu pobíhají sem a tam a nikdo neví, jak rozpad impéria zastavit. Rozhodnutí soudu může podle unijních politiků podkopat klíčové evropské instituce. *„ECB je nezávislá instituce. Její nezávislost je základem unijní měnové politiky,“* napsal v reakci na situaci eurokomisař pro hospodářství Paolo Gentiloni.

Podle španělského europoslance Luise Garicana rozsudek německého ústavního soudu „fatálně oslabuje“ jak ECB, tak i Soudní dvůr EU. *„V sázce je budoucnost Evropy a Německo neví, zda ho to zajímá. Je to jednoduché: EU nepřežije, pokud to Německo nebude chtít,“* uvedl europoslanec. Rozhodnutí německého ústavního soudu mělo bezprostředně negativní dopad na kurz eura a na ceny evropských dluhopisů.

Absurdní drama

Evropská unie se díky epidemii koronaviru dostala do kleští. Z jedné strany nastupující recese a dluhová krize, která ohrožuje samotné základy “politické měny” euro. Z další strany vidíme stále sebevědomější jednání Polska a Maďarska, které EU žaluje u Evropského soudu mimo jiné za podkopávání demokracie a pohrdání soudní mocí.

Do této šlamastiky pak přijde rozhodnutí o zpochybnění práva Evropské centrální banky nakupovat dluhopisy bezrozměrným “tištěním” ničím nekrytých peněz, což zásadním způsobem zkomplikuje úsilí banky udržet ekonomiku eurozóny v provozu. Ještě závažnějším důsledkem je rozpad celého dosavadního právního rámce EU, která v těchto chvílích prochází v podstatě ústavní krizí. Předseda německého Bundestagu a bývalý ministr financí Wolfgang Schäuble se strachuje, že rozhodnutí z Karlsruhe připraví celou EU o právní autoritu.

Německý ústavní soud v Karlsruhe se tak ze své pozice poprvé v historii postavil Evropskému soudnímu dvoru v Lucemburku, který v minulosti dal ECB zelenou. Jsme tedy svědky zásadního střetu o to, kde končí a začíná suverenita Německa – rozhodující země bruselského projektu (o suverenitě ostatních členských států EU nelze mluvit už dávno).

Polský premiér Mateusz Morawiecki označil rozsudek z Karlsruhe jako *“jeden z nejdůležitějších rozsudků v historii EU“*, protože připomněl, že jsou to členské státy, kdo rozhodují, co smějí instituce EU dělat – nikoli naopak.

Význam situace je podtržen zmatkem v Bruselu, který v těchto dnech stále častěji připomíná Moskvu před pádem Berlínské zdi. Z tamního politbyra stále častěji zaznívají výzvy k silovému řešení, neboť Evropská komise nemůže podle bruselských silovčiků svému blížícímu se faktickému rozpadu, jen nečinně přihlížet. Její předsedkyně, Němka Ursula von der Leyenová nyní hrozí žalobou proti Německu kvůli rozsudku jeho ústavního soudu.

Předpokládá se, že kancléřka Merkelová nakonec svůj vlastní ústavní soud "umravní". Pokud se tak stane, má Milión chvilek příležitost bránit nezávislost soudů tažením do Německa a požadováním demise soudružky kancléřky. Podobnou pitomost totiž od samotných Němců nelze očekávat.

Větší absurditu by nevymyslel snad ani Václav Havel.